

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

477

De Pestvogels. — 2 Februari verscheen 1 exemplaar van den pestvogel in een tuin van een der singels te dezer stede. De verschijning van 1 enkel exemplaar is wel eenigszins vreemd, daar de vogel gewoonlijk in kleine vluchten verschijnt. Het exemplaar, dat hier is opgemerkt, zal waarschijnlijk gezelschap hebben, dat buiten de stad is gebleven. Natuurlijk is ook mogelijk, dat het een enkele, wat al te ver afgedwaalde vogel is. Als de winter blijft aanhouden, en de sneeuwval, die ongetwijfeld den vogel naar hier verdreef, voortduurt, is er kans op het verschijnen van meer vluchten in ons land. Dat deze vogel een aparten Groningschen naam draagt (Lakvogel) wijst er wel op, dat hij niet behoort te worden beschouwd als groote zeldzaamheid.

Omdat het niet in het lijstje van den heer Joman (zie *D. L. N.* jrg. XXI, pag. 278) voorkomt, wil ik nog even vermelden, dat ik in 1915 bij de kazerne te Groningen een twaalfstal gezien heb. Ze deden zich te goed aan de bessen van de Geldersche Roos. Zou de heer Joman zoo goed willen zijn, om ook de jaartallen van de komsten te vermelden?

Groningen.

H. J. VENEMA.

— Betreffende de pestvogels, waarover ik u schreef, ben ik op onderzoek gegaan en mocht ik uitvinden wie ze heeft gezien. Bloemist L. van Kan schreef mij het volgende: »Het was op 23 Januari jl. dat wij aan den Benoorden-Houtscheweg pestvogels hoorden, ik heb er meermalen een gehad, zoodat ik ze in de natuur ken en toen ik tegen den avond op de kweekerij kwam, zag ik er vijf zitten eten van de bessen van een hulstboompje, waar ik wat lijmbiesjes in legde en na verloop van nog geen vijf minuten was ik er een machtig, die geheel vermagerd en verhongerd was, die is ook na verloop van veertien dagen gestorven. Na dien tijd hebben wij ze niet meer gezien, wel heb ik vernomen, dat er op dien zelfden dag aan de Wittenbrug ook zijn gezien, maar dat kunnen dezelfde wel geweest zijn«.

's-Gravenhage.

P. J. VAN IERSEL.

— Het doet mij genoegen u te kunnen mededeelen, dat 21 Januari jl. aan den straatweg Baarn—Eemnes ± 20 Pestvogels zijn waargenomen.

Hilversum.

S. H. JAKMA Sr.

Spreeuwen. — In een grooten boom zijn een aantal spreeuwen neergestreken die voortdurend vermeerderen. Af en toe komt er hoog uit de lucht een groepje aanzetten, dat dwarrelend op den boom neervalt. Wanneer de aankomenden groot in aantal zijn, houdt het piepen en tjlpen even op, om dan weer met vernieuwde kracht aan te vangen. Een eenzame duif zit tusschen al dat lawaai en kijkt mistroostig om zich heen, dan gaat hij een paar takken lager zitten en eindelijk als het leven haar te erg wordt, gaat zij er van door. Intusschen zijn er al weer nieuwe troepen neergestreken en wordt de boom al voller en voller. Plotseling zwijgt de geheele bende en ik verwacht natuurlijk, dat er weer nieuwe lawaaimakers zullen aankomen, maar niets daarvan... wel komt een groote vlucht hoog overvliegen, maar van neerdalen is geen sprake. Een enkele achterblijver echter laat zijn troep in de steek en komt in den boom zitten. Zoo gaat het een kwartier à een half uur door en het getsjilp wordt alleen onderbroken door het ruischen van de vele vleugeltjes der nieuw aankomenden. Dan plotseling zwijgt alles, en als op een voor mij onzichtbaar teeken vliegen ze op en verdwijnen in de richting van de Nieuwe Zijds Voorburgwal, achter het paleis, waar de gebruikelijke slaappleaatsen zijn. De boom is plotseling leeg en de stilte, die intreedt, schijnt dubbel na het lawaai van daareven. Alleen de duiven komen terug en nemen weer bezit van hun oorspronkelijk rijk.

Amsterdam.

G. KALFF.

— De volgende geschiedenis kwam mij van zeer betrouwbare zijde ter oore. Misschien is ze niet algemeen bekend. Gaarne zou ik het in *D. L. N.* geplaatst zien, misschien dat het meer waargenomen is. Bekend is, dat de spreeuwen bij duizenden in de rietvelden overnachten, en dat daardoor veel riet vernield wordt. Als er eenige spreeuwen op één rietstengel zitten, is dat gemakkelijker, dan wanneer er slechts één op zit, aangezien in het eerste geval de stengel meer horizontaal ligt. Er zullen dus vaak zoo veel mogelijk op een stengel zitten. Komt echter nu 's nachts veel regen, dan zal het vrachtje zwaarder worden, waardoor het dan wel gebeurt, dat de spreeuwen in het water terecht komen. Halfnat als ze zijn, kunnen ze er niet weer uit komen, zoodat ze moeten verdrinken. Na zulke nachten kan men dan soms velen verdronken vinden.

Leeuwarden.

G. BOSCH.